

РЕШЕНИЕ

№ 6659

гр. София, 29.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 10.05.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Пламен Панайотов

Елеонора Попова

при участието на секретаря Снежана Тодорова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **1431** по описа за **2024** година докладвано от съдия Пламен Панайотов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Д. С. К. ЕГН: [ЕГН], срещу решение от 29.11.2023 г., постановено по НАХД № 10116/2023 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 112-ти състав. С решението съдът е потвърдил наказателно постановление (НП) № 23-4332-010458/08.06.2023 г., издадено от Началник Група към Отдел „Пътна полиция” при СДВР (ОПП - СДВР), с което на основание 53 от ЗАНН, на Д. С. К., за нарушение на чл.174, ал.3, пр.2 от ЗДвП е наложена „глоба” в размер на 2000 (две хиляди) лева.

С жалбата се твърди, че СРС е постановил неправилно решение, което моли да бъде отменено.

Ответникът по касационната жалба, редовно призован, не се явява и не изпраща представител. Същият не взема становище по касационната жалба.

Прокурорът от С. градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба и законосъобразност на оспореното решение на СРС.

Административен съд София-град, VI касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е депозирана от надлежна страна в законоустановения срок, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна поради следните съображения:

С Решение от 29.11.2023 г., постановено по НАХД № 10116/2023 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 112-ти състав, е потвърдено наказателно постановление (НП) № 23-4332-010458/08.06.2023 г., издадено от Началник Група към Отдел „Пътна полиция“ при СДВР (ОПП - СДВР), с което на основание 53 от ЗАНН, на касатора, за нарушение на чл.174, ал.3, пр.2 от ЗДвП е наложена „глоба“ в размер на 2000 (две хиляди) лева.

Районният съд е установил фактическата обстановка, така както е инкорпорирана в АУАН и НП, а именно, че при извършена проверка от служители на СДВР — Л. Г., В. Д. и Е. Д. на 30.05.2023 г., около 04:30 ч., в [населено място] К. управлявал лек автомобил „А. А8“ с рег. [рег.номер на МПС] , който се движел по [улица], с посока на движение от [улица]към [улица]. В района на кръстовището с [улица]К. бил спрял за проверка, в хода на която полицейските служители се усъмнили дали същият не е употребил наркотични вещества, поради което те приканили водача да бъде тестван с дрегер за употреба на наркотични вещества. К. отказал да бъде тестван, в резултат на което му бил издаден АУАН за извършено нарушение на чл. 174, ал. 3, пр. 2 от ЗДвП, който бил връчен на водача срещу подпис в момента на съставянето му.

На водача бил издаден и талон за медицинско изследване с № 144059/30.05.2023 г., съгласно който е следвало да се яви в рамките на 45 минути във ВМА-С., считано от 05:25 часа, като водачът не се е явил в посочения срок в лечебното заведение.

Въз основа на АУАН от началник група в отдел „Пътна Полиция“ към СДВР било издадено и обжалваното пред СРС НП № 23-4332-010458 от 08.06.2023 г., с което на основание чл. 53 от ЗАНН, на Д. С. К., с ЕГН [ЕГН], за нарушение на чл. 174, ал. 3, пр. 2 от ЗДвП, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2000 лева.

Горната фактическа обстановка съдът установил по несъмнен и категоричен начин след анализ на събраните в хода на съдебното следствие писмени доказателства и въз основа на показанията на разпитаните свидетели, които съдът кредитирал с доверие като обективни, логични, непротиворечиви, взаимно допълващи се и възпроизвеждащи преки и непосредствени впечатления относно релевантните за делото факти.

При така установеното от фактическа страна, районният съд не установил допуснати съществени нарушения на процесуалните правила при издаване на НП, а по същество приел, че обжалваното наказателно постановление и АУАН са издадени от лица в кръга на тяхната компетентност и правомощия. Съдът заключил, че събраните доказателства установяват напълно приетата от АНО фактическа обстановка, че К. е бил водач на МПС по смисъла на § 6, т. 25 от ДР на ЗДвП и като такъв, макар и неспособен такъв, е осъществил от обективна и субективна страна състава на вмененото му административно нарушение, квалифицирано като такова по чл. 174, ал. 3 от ЗДвП, при което АНО правилно е приложил съответната санкционна норма. Съдът приел, че извършеното от К. административно нарушение не представлява маловажен случай, както и, че наложеното административно наказание съответства по вид и размер на приложената санкционна разпоредба. С горните мотиви СРС потвърдил обжалваното пред него НП.

Решението на СРС е валидно, допустимо и правилно като краен резултат, но настоящата касационна инстанция не споделя всички съображения, изложени от районния съд.

В конкретния случай няма спор, че касаторът е имал качеството „водач“ на МПС по смисъла на § 6, т. 25 от Допълнителните разпоредби на ЗДвП, че е отказал да му бъде извършена проба за употреба на наркотични вещества с тест при проверката на място, както и че не се е явил за извършване на медицинско изследване във ВМА-С.. Това е установено от приложените по делото писмени доказателства, както и от показанията на свидетелите, които са разпитани в хода на съдебното следствие пред въззивната инстанция.

Спорът е дали К. е осъществил от обективна и субективна страна състава на вмененото му административно нарушение, квалифицирано като такова по чл. 174, ал. 3 от ЗДвП. Необоснован е изводът на СРС, че „обстоятелството, че е издаден талон за медицинско изследване и че в последствие не е дадена кръвна проба, в случая е ирелевантно, тъй като нормата на чл. 174, ал. 3 предвижда няколко фактически състава на нарушения, при условията на алтернативност“. Разпоредбата на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП е била предмет на анализ в Тълкувателно решение № 13 от 20.12.2021 г. на ВАС по т. д. № 1/2021 г., ОСС, I и II колегия, като е прието, че отказите по чл. 174, ал. 3 от ЗДвП на водач за извършване на проверка за наличие на алкохол и/или наркотици в кръвта са две самостоятелни административни нарушения и че нормата на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП предвижда две форми на изпълнително деяние – отказ за извършване на проверка и неизпълнение на предписание на контролния орган, които могат да бъдат съотнесени както спрямо проверката за употреба и концентрация на алкохол в кръвта, така и спрямо тази за употреба на наркотични вещества или техни аналози. Т.е., както и ВАС извежда в тълкувателното си решение, касае се не за „няколко фактически състава на нарушения“, а само за два, а по отношение на възприетата от въззивния съд алтернативност, от разясненията на ВАС следва, че „алтернативните съюзи „и/или“, свързващи отделните изрази, ясно и недвусмислено показват нормативно закрепеното разграничение, използващо за база различния предмет на проверката/изследването. В първия случай се проверява/изследва употребата на алкохол и концентрацията му в кръвта на водача, а във втория - употребата на наркотични вещества или техни аналози. В зависимост от поведението си водачът може да формира отказ за извършването на проверка/изследвания за установяване на концентрацията на алкохол или отказ за установяване наличието на наркотични вещества или обективирани откази да бъдат насочени към двете проверки/изследвания.

С тази законодателна разпоредба е вменено водачите на МПС, трамвай или самоходна машина да предприемат активни действия, свързани със задължението им да бъдат проверени за наличието и концентрацията на алкохол в кръвта, и/или във връзка с установяване наличието на наркотични вещества или техни аналози. В чл. 1, ал. 3 от Наредба № 1 от 19.07.2017 г. са нормативно уредени различните начини за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, а именно чрез използването на технически средства, тестове, медицински, химически или химико-токсикологични изследвания. Т.е. касае се за нормативно регламентирана възможност едно лице в качеството си на „водач“ на МПС, трамвай или самоходна машина да бъде проверено за наличието на алкохол и/или на наркотични вещества и техните аналози в организма му чрез различни способности, които не представляват отделни състави на административни нарушения,

посочени в условията на алтернативност.

Поради което в чл. 174, ал. 3 от ЗДвП са инкорпорирани различните способности за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози - тест и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози. За да бъде обаче налице отказ по смисъла на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП, за който водачът да бъде санкциониран, следва да не е бил успешно приложен който и да било от алтернативните способности за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози, както е и в настоящия случай, водачът е отказал проверка с тест и не е изпълнил предписание на служителите на МВР да бъде извършено спрямо К. медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване, с което водачът е осъществил един от съставите на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП при двете форми на изпълнително деяние – отказ за извършване на проверка и неизпълнение на предписание на контролния орган. Поради което, неправилно е прието от въззивния съд за ирелевантно обстоятелството, че К. не е изпълнил предписание на органите на МВР да се яви във ВМА-С. за извършване на химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози. В случая административното нарушение представлява отказа на водача да бъде изпробван с тест за употреба на наркотични вещества или техни аналози, както и даде проби за медицинско или химико-токсикологично лабораторно изследване, за което и правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на К..

При тези съображения настоящата съдебна инстанция намира, че процесното НП е издадено при спазване на всички процесуални правила, при точно прилагане на материалния закон, като са наложени предвиденото от законодателя наказание, при съобразяване на обстоятелството, че К. не притежава свидетелство за управление на МПС и останалите кумулативно определени наказания не могат да бъдат приложени спрямо него.

С оглед гореизложеното решението на въззивния съд следва да бъде потвърдено като правилно по отношение на крайния резултат и оставено в сила.

При този изход на спора на ответника се следват разноски, но такива в настоящето производство не са претендирани и съдът не присъжда.

Така мотивиран, Административен съд София-град, VI касационен състав на основание чл.221, ал.2 от АПК, във вр. чл. 63в от ЗАНН

РЕШИ :

ОСТАВЯ В СИЛА от 29.11.2023 г., постановено по НАХД № 10116/2023 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 112-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.